

Louise Sihm Knudsens prædiken midfaste søndag

Taler

Louise Sihm Knudsen
Præst

Dato

27. marts 2022

Sted

Hans Egedes kirke, København Ø.

Omstændigheder

Prædikenen er holdt ved Louise Sihm Knudsens indsættelse som præst i Hans Egedes kirke.

Prædikentekst

Johannesevangeliet kapitel 6, vers 24-35

- 1 Vidunderligt brød vækker åndelig sult.

Derfor burde der – rent faktisk - have mødt jer alle sammen en herlig duft af friskt lunt hjemmebagt brød her i dag...

5

Men I må nøjes med den senere - i rugbrødsform, har jeg ladet mig fortælle – og ånden, ja, - den lader vi svæve lidt endnu...

- 10 Men uden at tage brødet ud af munden på nogen, - kommer vi nok ikke uden om, at brød oprigtigt talt er en sanselighed i hverdagen.

Det daglige brød stiller ikke bare den værste sult – og mætter; Giver os energi; Og næring; Til dagens dont; Så vi ikke går rundt og er brødflove.

- 15 Det vækker også en sanselighed, en anden dimension i os. Ikke kun i maven, men også i hjertet.

Og gør os glade. Vækker vores åndelige sult; Ja: Så vi ikke går og føler os brødbetyngt.

20

Helt i tidens ånd...

- 25 For uden at ville slå større brød op, end jeg lige kan bage, – kommer vi nok ikke uden om, at der i dag blæser mange milde vinde i retning af det, vi kalder: en ”Brødrevolution”, - hvor hjemmebag, gamle smagfulde kornsorter – malet på sten - og feinschmager-kvalitet går som varmt brød.

Nej - Dybel Møller maler ikke helt ad helved til...

30 For: Det er nok mere reglen end undtagelsen – i al fald her på spelt-Østerbro, - at vi har en surdej stående og selv bager vores brød, - hvis vi da ikke lige vælger at stille os i den milelange kø uden for luksusbageren – ikke i Nørregade, men i Århusgade - for at købe et gourmet, langtids – og koldthævet øko-brød, for himmelhøje priser ...

35

”Eget brød til egen dug – Danmarks hvede, Danmarks rug..”

Men brød er – som sagt - ikke bare en simpel fødevare, der kan få munden til at løbe i vand: ”Brødet, der gror på marken”.

40

Brød er langt langt mere.

Det rummer nemlig i den grad også symbolske betydninger.

45 Tænk bare på når vi i Fadervor siger: Giv os i dag vort daglige brød.

Så betyder brød: mad.

Altså: en uundværlig grundsten for livets opretholdelse;

50

I nadverlituren er brødet Jesu legeme;

Og i dag – det har vi lige hørt - kalder Jesus sig for ”livets brød”.

55 Det levende brød. Som derfor oversat betyder: at han er: **alt** til livets opretholdelse.

Altså: – også fyldt med ingredienser som: tro, håb og kærlighed.

60 En eksistentiel grundsten. En soft-kerne.

Jo vist – god at have med sig. Livet igennem. Som en form for rejsekost.

Og særligt – vel - midt i en fastetid...-

I dag fejrer vi midfaste: vi forbereder os på påsken...

70 Og her – lige midt i det hele – er det godt at have tanket op – til dagene, der kommer.

Godt - ikke kun at have det fornødne smør på brødet, - men også at have noget med på rejsen til Jerusalem.

75 På den rejse, vi alle er på: hver dag – på vej mellem fødsel og død. På vej gennem livet.

Hvert skridt vi tager – på vejen – er i den forstand et skæbnesvangert skridt mod døden.

80 Og det er ikke fordi, jeg vil være lyseslukker i dag, og fortælle at ”den enes død også kan være den andens brød”, - men det er nu engang vores fælles almenmenneskelige eksistensgrundlag, vores sandhed; Om det at være menneske:

85 At: Vi fødes, og vi dør.

Og at alt det, der sker ind imellem: det vi alle – på et og andet tidspunkt vil møde: af sorger og glæder, ensomhed, fællesskab, smerte og livsduelighed - er og
90 bliver en del af det at være et dødeligt levende menneske. På vej.

Og selvom vi siger, at alle veje fører til Rom, - og det måske ville være mere korrekt at rette destinationen og sige: til Jerusalem, – ja, - så går vi ad forskellige veje dertil.

95 Nogle gange ad store brede lige lyse solbeskinne landeveje - andre gange ad små snørklede mørke stormfulde skovstier.

Men uanset hvad – er det godt at være klædt på til rejsen.

100 Med rejsekost.

Ikke at forveksle med ”rejsekort”, som min computer hele tiden rettede mig i at

105 skrive, når teksten faldt på rejsekost.

Måske fordi det er et lidt umoderne ord: rejsekost.

Desværre...

110

For selvom vi kan komme langt med et rejse-kort, så kommer vi trods alt nok længere med rejsekost – særligt hvis den består af ”livets brød”.

Livets brød.

115

Jo: Lad os lige smage lidt på det.

For med på vores vej i verden, i livet - må vi huske på, at vi ikke er alene.

120 Vi har – som vi lige har hørt - fået rejsekost med: Brødet fra himlen. Livets brød.
Brødet, der stiller sulten.

Ja: Brødet, der – også – selv stiller vores dybeste sult: – efter kærlighed, nærvær, accept...

125

Stiller den åndelige sult.

Stiller sulten efter tro og håb.

130 Nej, – bedre rejsekost kan vi simpelthen ønske os.

For vores daglige brød er nemlig: Guds kærlighed.

Givet til os.

135

Ikke givet som ”stene for brød”, men som livgivende energi.

Og den har – tro det eller ej - ingen udløbsdato.

140 Holdbarheden er evig!

Gaven kan vi også helt konkret vælge at tage imod om lidt, når vi fejrer nadver.

145 Den er en himmelsk mundfuld - og et fælles måltid til "ihukommelse".

Og så er den - indtil videre - vores bedste forsøg på at gengive genkendelsen af det, vi ikke lige kan fatte.

150 Den er kontrastfyldt. Jo vist.

Bedst spejlet i kunsten, når den lykkes – altså når den: mimer troen.

Nøjagtigt som det sker ved knæfaldet. I Nørre Nissum kirke.

155

Her har den danske billedkunstner Peter Brandes nemlig lavet en moderne gylden altertavle, og i udhamret jern:

støbt et halvrundt gelænder omkring altret - formet som korn.

160

Altså grundstenen i brødet.

På siderne har han så lavet nogle drueklaser, som er begyndelsen til vin.

165 Jo - Det hele er næsten så fundamentalt og himmelråbende enkelt, som det kan være, - med brødet og vinen.

Med Kristi legeme og blod, som jo er det, det drejer sig om, - når vi går op til altret.

170

Der er bare det fantastiske, at han har forgyldt både kornet og vindruerne. Nøjagtigt som altertavlen. Forgyldt med 24 karats bladguld.

175 Og det vækker faktisk - helt som vidunderligt brød - en sanselig, åndelig appetit og kalder – som en sulten knurrende mave – på refleksion i både hjerne og hjerte.

Guldet har nemlig - ligesom brødet - både en fysisk karakter, men også en åndelig karakter.

180

Guld er en materie, der er til stede, men det er også et spejl - og dermed ikke til

stede.

185 Det er både noget, vi kan røre ved, men vi kan egentlig ikke rigtig definere, hvor det starter og slutter.

Guldet bliver – så at sige - den kontrast, der som livet – er basen, der bærer helheden – en helhed – flygtig, men dog nærværende.

190

Troen mimet – eller: det ufatteliges genkendelse – kan vi alle sammen - og i fællesskab få om lidt. Ved nadveren.

195

Eftertænksomt kan vi her spise – og måske ”tygge” lidt videre på, at Gud faktisk giver sig selv - til os. I brødet.

Han er i hver lille kerne – uanset hvor fintmalet den er.

I det brød, vi spiser. Nærende. Uundværlig.

200

Jo: ”Grundkernen” i det at være menneske.

Og ikke kun fordi Hans Egedes kirke har fået certifikat som ”grøn kirke”, giver det god mening at sige, at han giver sig selv til os i skaberværket.

205

Fordi: Hans ”rundhed”, generøsitet og betingelsesløse kærlighed rent faktisk er: hans daglige brød til os.

210

Men brødet er også alt dét mere og andet, vi har brug for i vores liv – altså: Hus og hjem, hat og briller, familie og gode venner, - demokrati, fred og frihed, sundhed - og lykke og lyse nætter;

Og så er brødet – ikke mindst: vores medmennesker.

215

Derfor skal vi tage imod hinanden – glad, åbent og taknemmeligt – ja: næstekærligt – som det daglige brød.

”Være vores næstes brød”.

220

Og gør vi det, ja – så må vi vel også selv stille os til rådighed - som det daglige

brød - for andre.

Altså med andre ord: være dagligt brød i hinandens liv.

225

Til gavn og glæde for hinanden.

Så at sige: Holde døgnåbent i hver vores lille næstekærlige brødbutik.

230

For ligesom han giver sig selv til os, skal vi også give os selv til hinanden.

Dele. Give af det, vi har.

Give af vores tid, overflod, omsorg og kærlighed.

235

Så: - Spis lige brød til – det er nu dagens glade budskab!

Vores liv baseres på, hvad vi får, – men livet – ja – det defineres af det, vi giver!

240

Så giv jer lige engang - og lad os så - følges ad - og gå - sammen.

Her – på vej mod Jerusalem.

Med vores rejsekost. Vidunderligt brød...

245

Og med åndelig åbenhed. Åndelig sult...

Med Guds velsignelse - og med tro, håb og kærlighed ...

250

Selv – ja - selv netop – lige midt i en fastetid...

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

255

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Midfaste, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

265

270

275

280

285

290

295